

Den samlede danske Aktiekapital blev i 1890 anslaaet til ca. 260 Million Kroner. Naar hertil føjes andre Selskaber med begrænset Ansvar, vil Summen formentlig nu nærme sig til 300 Millioner Kroner. Ved Gennemsyn af Fortegnelsen over alle Aktieselskaber, uden at der dog derom gives tilstrækkelige Oplysninger, faar man Indtryk af, at den hele Kapital omtrent er saaledes fordelt, at henved 250 Mill. Kr. er domicileret i Kjøbenhavn, henved 50 Mill. Kr. i Købstæderne, medens der paa Landet sjældent findes Aktieselskaber, men udelukkende Andelsforetagender, hvis Kapital ikke er medregnet i de ovenanførte Tal. Imidlertid blive mange Landkommuner andelsberettigede i den Skat, der vil paahvile de Aktieselskaber, der have Virksomhed uden for den Kommune, hvor Bestyrelsen har Sæde. Ved at gennemgaa Fortegnelsen med dette Hensyn for Dje, synes det, at henimod Halvdelen af hele Aktiekapitalen falder paa saadanne Foretagender, der gennem Filialer eller anden forgrenet Virksomhed komme ind under Andelsbeskatningen.

Derjom man kan anslaa Gennemsnitsudbyttet for samtlige Selskaber til 5 pCt., vilde det udgøre henved 15 Mill. Kr., der fordeles sig efter Bestyrelsernes Opholdssted med henved 12½ Mill. Kr. paa Kjøbenhavn og 2½ Mill. Kr. paa Købstæderne. 3 pCt. Skat heraf vil udgøre for Kjøbenhavn 375,000 Kr., for Købstæderne 75,000 Kr. Omtrent Halvdelen af Selskabernes Kapital bliver Genstand for mellemkommunal Beskatning. Hvorledes Resultatet af denne vil blive, lader sig efter det opstillede Beregningsgrundlag ikke forud angive. Det er imidlertid sandsynligt, at de Beløb, som Købstæderne ville faa fra Kjøbenhavn, omtrent ville veje op imod det, de maa afgive til Landet. Man vil formentlig ogsaa komme Virkeligheden nær, naar man antager, at den Skatteandel, som Landkommunerne ville faa i Foretagender som Tærnbaner, Sukkerfabrikker, Forsikrings-selskaber, Papirfabrikker, Kalkværker, Teglværker, Bryggerier m. m., omtrent vil svare

til de 75,000 Kr., som Kjøbenhavn kommer til at afgive. Udbyttet af Selskabsbeskatningen kunde saaledes formentlig anslaaes til ca. 300,000 Kr. for Kjøbenhavn, 75,000 Kr. for Købstæderne og 75,000 Kr. for Landet.

Medens Landet saaledes utvivlsomt kun vil faa en mindre Andel i Selskabsbeskatningen, vil det derimod faa den største Del af den Skat, der herefter vil paahvile Stiftelser, hvis Indtægter af Ejendom og faste Afgifter i Reglen hidrøre fra Landkommuner. Man savner imidlertid Oplysning om Størrelsen af disse Indtægter, som utvivlsomt ere meget betydelige. Da Statens Skattepligt er indskrænket til Skove, Tiender, Jordskjyb, Arvesæsteafgifter og Fabrikdrift, vil Skatten heraf ligeledes væsentligst komme Landkommuner til gode.

Sidste Afsnit af Lovforslaget indeholder forskellige almindelige Bestemmelser vedrørende Kommunalbeskatningen. De vigtigste af disse gaa ud paa at lette Hartkornet i dets Beskatning til Sognet, og hertil har man i samme Djemed søjet en Bestemmelse vedrørende Amtsbeskatningen. Naar der gives Sogneraadene Ret til at nedsætte Hartkornsskatten til Halvdelen af den samlede Vigning, maa herved bemærkes, at der mange Steder er Grund til at gaa betydeligt videre, og dette kan som hidtil ske med Amtsrådets Samtykke. Almindelighed vil der imidlertid næppe i lang Tid blive foretaget yderligere Indskrænkning end til Halvdelen. For Tiden lignes der — efter de for 1889 gennem statistisk Bureau givne Oplysninger — i Sognekommunerne ca. 7 Mill. Kr. paa Hartkorn og ca. 3½ Mill. Kr. paa Formue- og Lejlighed, altsaa knap ½. Derjom Hartkornsskatten overalt blev nedsat til Halvdelen af hele Vigningen, foruden at der mange Steder allerede er yderligere indskrænket, vilde Hartkornsskatten blive nedsat med mindst 2 Mill. Kr. eller 5 Kr. pr. Tønde. Tilbøjeligheden til at flytte Sognekommunerens Skat fra Hartkorn til Formue og Lejlighed vil næppe i en overfluelig Tid gaa videre, og det vil